

Prefaci a El meu Montserrat, de Joan Blongueres

Montserrat va molt lligat ~~amb~~ amb la
meua vida. Els meus pares hi varen pujar
en viatge de noces i, de petit, vaig anar-hi
moltes vegades. ^{Després, ~~anar~~ ~~vaig~~ ~~estacionar-me~~ ~~hi~~}
una setmana en viatge de novi, hi he
anat amb tota la família quan la meua
família era ~~encara~~ encara i encara hi
vaig anar. ^{Però} ~~de~~ ~~Montserrat~~ es pot dir que no
havia estat Montserrat fins que el Mestre
Blongueres va ~~per~~ acompanyar-me hi, una tra-
cinc anys, a passar la Setmana Santa. ~~Vine~~ Retorne

a Mont, per primera vegada després de la
 nostra guerra, i retornar el amb el
 Mestre Blanques em fan estimer-me. I més que
 mai. ~~Se desobediència i aversió engà n. hem gaudat tant~~
~~de Mont amb l'amic Blanques. És ell qui m'~~
~~ha fet conèixer tant Deset ha ensenyat i admirar~~
 tant Deset, el repen hipòtesis dels punts, el
 veritable factor de Europa, el més gaudat del
 tant. I, abans engà n. hem gaudat tant de
 Mont i de tant Deset amb l'amic
 Blanques! És de tot això que ~~avere~~ ^{avere} ~~regard~~ ^{regard} he
 hagut d'acceptar ~~escrivre~~ ^{escrivre} aquestes ~~paroles~~ ^{paroles}.
 Sense aquesta motiva intem no tendria cap altre
 que davant d'aquest lloc de crisis surti jo
 a presentar el Mestre i a gaudir el un ex-vot
 a Mont ~~o~~ a la Mouneta. Després d'haver-me

montserratintzats a mi, ara el Mestre
sol he més proclatista. És per això que em
jo així ~~per a la meua~~ per l'any
Joan Homenes es un excellent company per
anar a Montserrat.

El meu Montserratⁿ es el llot de aquest
lletre. Et trobes, lector, davant del Mont-
serrat del poeta Joan Homenes. Però caldrà
veure que, després de llegir aquest lletre t'haurà
parat un Montserrat ^{joan} contra teu. Et passarà el
mateix que a mi. La lletra d'aquesta lletre possi-
ta veuen muntanyes. Si tots ~~els~~
potessin un Montserrat ~~al~~ al cor! Coethe

invitava els seus lectors a treballar-se
 a un "pensament ideal". I més tard
 escriu: "L'home no treballa la home la
 ideologia: la pau, sinó en el seu progrés
 material." Tot hom dona pot portar un
 Montserrat al cor i viure ^{en} el seu Montserrat. Per consegüent
 amb molta més raó ~~tenen~~ els que saben que
 en aquesta muntanya hi ha la nostra Patrona
~~Per a Grotte, Montserrat era un símbol de fi per a~~
 Grotte Montserrat volia dir tant coses, per
 a moltes en vol dir moltes més. El nostre M.
 és molt més lluminosa que el de Grotte
 Que el Mestre Monjo, porta Montserrat
 a l'ora i que viu en el seu país i una
 de les grans realitats de la literatura catalana. El

Mestre H. va de cura al sen M, que
 és un fill de cura al ell. Hi ha una
 extraordinària força comunicativa en la
 persona de Joan Blaquères. Aquest misteri,
 aquest abundantment, és l'assentament de
 la pràctica de deu. En Blaquères, és el
 patró de la pràctica de deu. I el principal
 símbol de la pràctica de deu. Aquest do és precisament aquestes les
 virtut comunicativa que irradien la
 seva persona. ~~La pràctica de deu~~ "fi scire dominus dei"
 Deu Jesús a la família "fi scire dei"
 No de deu! Jesús ^{na} ~~no~~ ^{test de n'admirada i} ~~de n'admirada i~~ ^{est de} ~~est de~~
 per-ne purificant. Aquest do de la pràctica de deu,

o de l'estat de gràcia, és el secret del nostre
poeta, però per molt que ~~perllonguem~~ modestament
dissimuli, el secret es desveia d'una hora lluny. Tot el
sen compte del món i de la vida ~~se simula~~
~~perllonguem la vida~~ es resumeix en aquesta norma: come
a la presència de Déu. ha passat l'era blauguera
vida en aquesta atmosfera. Tot el passatge del
sen Montaner es arxipat, il·luminat per aquesta
llum i arxipat per aquesta ~~llum~~ refrescat per
aquell orop que el profeta ~~llum~~ identificava amb
la presència de Déu. Per aquest M el hi transita i
i hi passa com per una propietat particular. Davant
amb ell se ~~comportem~~ podem fer un bon ram de
plantes aromàtiques.

Moltos d'elles ha fet el M. blaugueres, però
potser aquest se l'entoma més que tots. Si jo
fos el que prepararia a la família per un cas
mort me'n posaria un exemplar de bibliofil
a les mans. I així en embressa amb
el llibre i una resaca a les mans. Deura no hi
ha pas cap cosa de menjar i que sigui de tantes
coses, ni cap butlla ni passaport millor que
aquest llibre.